

GOVERNANCECOMMISSIE GEZONDHEIDSZORG

Uitspraak van 5 augustus 2024

Kenmerk: GC 24/01

De Governancecommissie, samengesteld uit:

mr. H.J. Vetter, wonende te Amsterdam, voorzitter,
mevrouw E.J.C. Bongers MBA, wonende te Bussum,
drs. C.E. Mur, wonende te Den Haag,
prof. mr. J. Roest, wonende te Amstelveen,
drs. C. Vogeler, wonende te Rotterdam,

bijgestaan door mr. A.T.B. de Vries, griffier,

heeft als volgt geoordeeld in de zaak van:

1. **A**, en
2. **B**,
domicilie kiezende c.q. wonende te Z,
verzoeksters,

tegen:

C,
gevestigd te Y,
verweerster,
gemachtigde: mr. C. Perquin-Deelen.

---

1. De procedure

- 1.1 Bij brief van 15 maart 2024, met bijlagen, hebben verzoeksters de Governancecommissie verzocht te toetsen of de Governancecode Zorg 2022 op juiste wijze is nageleefd door verweerster. Verweerster heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend. Verzoeksters hebben daarna nog een document genaamd 'aanvullende producties met betrekking tot onjuistheden en omissies in het verweer [van verweerster]', met bijlagen, ingezonden.
- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 1 juli 2024. Verzoeksters waren beiden aanwezig; aan de zijde van verweerster waren D, lid van de raad van bestuur van verweerster, en E, secretaris van de raad van bestuur en raad van toezicht van verweerster, aanwezig. Aan beide zijden zijn ten behoeve van de mondelinge behandeling spreekantekeningen gebruikt, die zijn overgelegd.
- 1.4 Hierna zullen de volgende afkortingen worden gebruikt:
CvB: College van Bestuur van de F

CWI:	Commissie Wetenschappelijke Integriteit
commissie:	Governancecommissie
Code:	Governancecode Zorg 2022
RvB:	Raad van Bestuur van verweerster
RvT:	Raad van Toezicht (van verweerster)
Raden van Toezicht:	Raden van Toezicht van C en F
F:	F
C:	C.

2. Enkele vaststaande feiten

- 2.1 Verzoeksters waren sinds 1 januari 2007 (verzoekster 1) respectievelijk 1 juli 2010 (verzoekster 2) in dienst van verweerster, werkzaam op de G-afdeling. Daarnaast begeleidden zij als co-promotoren twee promovendi aan de medische faculteit van de F. Zij begeleiden op dit moment nog een van deze promovendi.
- 2.2 Per 1 september 2019 zijn beide verzoeksters na een arbeidsconflict uit dienst getreden. Daartoe zijn door verzoeksters vaststellingsovereenkomsten aangegaan met C .
- 2.3 Op 3 juli 2020 hebben verzoeksters een melding gedaan bij de CWI over een mogelijke schending van de wetenschappelijke integriteit van de betrokken promotor van genoemde promovendi en een andere co-promotor. Op voorstel van de CWI zijn partijen na de hoorzitting in gesprek gegaan en hebben zij een regeling getroffen, waarna verzoeksters de melding hebben ingetrokken.
- 2.4 Op 19 april 2021 hebben verzoeksters bij de voorzitter van het CvB van de F melding gedaan van een misstand in de zin van de Klokkenuidersregeling van de F. Partijen zijn overeengekomen om ter beoordeling van de in de melding opgenomen bezwaren een ad hoc commissie in het leven te roepen. Deze commissie, de commissie H genoemd, zou zoveel als mogelijk de Klokkenuidersregeling van de F volgen. De hoorzitting heeft plaatsgevonden op 25 november 2021. In de oproepingsbrief zijn verzoeksters er op gewezen dat zij desgewenst een deskundige zouden kunnen meebrengen naar de zitting. Verzoeksters hebben zich laten bijstaan door een vertrouwenspersoon van de F, I. In haar definitieve rapport van 20 januari 2022 (na een concept waarop verzoeksters en hun deskundige zich uit hebben kunnen laten) oordeelde de commissie H de melding deels gegrond. Zij oordeelde tevens dat er ruimte bestond voor verbetering van de werkwijze van F en C . Hiertoe heeft de commissie H een aantal aanbevelingen geformuleerd.
- 2.5 Bij brief van 21 februari 2022 hebben het CvB en RvB verzoeksters laten weten dat is besloten het oordeel en de aanbevelingen van de commissie H over te nemen. Zij hebben verder aangegeven hoe zij hier vervolg aan wilden geven. De (toenmalige) rector magnificus van de F, J (verder: J), heeft na een gesprek met verzoeksters en hun vertrouwenspersoon bij mail van 15 juni 2022 aangegeven dat hij intern diverse gesprekken had gevoerd. Naar aanleiding van de klachten van verzoeksters zouden er nog verdere maatregelen genomen worden om de kans op vergelijkbare problemen in de toekomst te verminderen. De rector magnificus gaf hierbij aan dat hij goed begreep dat dit voor verzoeksters geen oplossing meer kon bieden.
- 2.6 In overleg met hun vertrouwenspersoon hebben verzoeksters zich vervolgens, op basis van de Klokkenuidersregeling F, gewend tot het Huis voor Klokkenuiders (verder: "het Huis") met de vraag of er beroep tegen het oordeel van de commissie H mogelijk was. Bij mail van 31 augustus 2022 heeft de Adviseur van het Huis aan verzoeksters laten weten dat die route geen soelaas zou bieden omdat er

klaarblijkelijk geen sprake was van een “vermoeden van een misstand”. Mede op advies van de Adviseur hebben verzoeksters zich vervolgens met een brief van 19 september 2022 gewend tot de Raden van Toezicht met een verzoek tot interventie. Die interventie zou betrekking moeten hebben op de afhandeling van hun melding, uiteindelijk beoordeeld door de commissie H, en het vervolg daarop.

- 2.7 Bij brief van 25 november 2022 hebben de Raden van Toezicht als voorlopig oordeel aan verzoeksters meegedeeld dat – kort samengevat – verzoeksters adequaat zijn gefaciliteerd om hun melding bespreekbaar te maken, te laten onderzoeken door de commissie H en dat de melding correct is afgehandeld. Verzoeksters hebben op 9 december 2022 gesproken met representanten van de Raden van Toezicht. De slotconclusie van de beide Raden van Toezicht was gelijklopend aan het voorlopig oordeel. Wel adviseerden de Raden van Toezicht aan de besturen van beide instellingen om in overleg met verzoeksters te komen tot een tegemoetkoming in de door verzoeksters gemaakte kosten.
- 2.8 Bij brief van 17 februari 2023 hebben de RvB en het CvB zich tot verzoeksters gewend in verband met de conclusies die de Raden van Toezicht hebben getrokken na het verzoek om interventie van verweersters en het gesprek dat op 9 december 2022 had plaatsgevonden. De RvB en het CvB meldden dat zij het advies van de Raden van Toezicht om met verzoeksters in gesprek te gaan over een tegemoetkoming in gemaakte kosten zouden volgen. Zij vroegen in deze brief om de toezending van een opgave van gemaakte kosten.
- 2.9 Op 22 maart 2023 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen verzoeksters, K en de decaan, tevens voorzitter van de RvB, K (verder: K), over onder meer een kostenoverzicht dat verzoeksters naar aanleiding van de uitnodiging daartoe hadden toegezonden. Met een brief van 6 april 2023, ondertekend door de rector magnificus en de decaan en op 11 april 2023 voor akkoord getekend door verzoeksters, zijn de in dat gesprek gemaakte mondelinge afspraken schriftelijk bevestigd. Deze behelsden dat verweester tegen finale kwijting een lumpsum van € 15.000,- aan ieder der verzoeksters zou betalen.
- 2.10 Op 25 april 2023 hebben de bestuurssecretarissen van beide instellingen een brief gestuurd aan verzoeksters met als onderwerp: “Bevestiging overeenstemming/vastlegging afspraken”.
- 2.11 Hierop reageerden verzoeksters met een mail van 2 mei 2023 aan J en K. Zij schreven dat de in de brief van 25 april aangeboden vaststellingsovereenkomst veel meer bestrijkt dan het door hen voor akkoord ondertekende, schriftelijke aanbod van 6 april 2023.
- 2.12 Met een brief van 11 mei 2023 meldden de bestuurssecretarissen (onder meer) het volgende aan verzoeksters: “Indien u niet bereid bent de brief van 25 april voor akkoord te tekenen (...) kunnen we niet anders dan constateren dat er helaas geen sprake is van een finale afdoening (...). Wij verzoeken u binnen een week na dagtekening van deze brief zorg te dragen voor het retourneren van een door u beiden voor akkoord getekend exemplaar van deze brief. Blijft dit uit, dan vervalt het aanbod dat aan u is gedaan en hetgeen namens de F en verweester aan u is geschreven in de brieven van 5 (GC: bedoeld is kennelijk 6) en 25 april 2023... .”
- 2.13 Bij brief van 15 mei 2023 hebben verzoeksters zich nogmaals tot de Raden van Toezicht gewend om advies. Met een brief van 26 mei 2023 hebben de RvT aan verzoeksters laten weten dat de opvolging van de brief van 17 februari 2023 van de RvT ligt bij de besturen.
- 2.14 Op 5 respectievelijk 6 juni 2023 hebben verzoeksters de brief van 25 april 2023 alsnog ondertekend, waarna de overeengekomen vergoeding betaald is.

- 2.15 Verzoeksters hebben bij brief van 9 februari 2024 gericht aan de voorzitter RvB en de voorzitter CvB verzocht te bezien of (alsnog) de Code zou kunnen worden gevolgd bij het vervolg op het interventieverzoek dat verzoeksters hebben gedaan (zie 2.6). Verzoeksters vermeldden daarbij dat hun verzoek gericht was op een genoegdoening middels het erkennen van het niet naleven van de Code. Tevens gaven verzoeksters aan voornemens te zijn zich tot de commissie te wenden bij het uitblijven van een afdoende inhoudelijke reactie.
- 2.16 Op 7 maart 2024 hebben de besturen via hun secretaris laten weten aan verzoeksters dat met de vaststellingsovereenkomst en de door verzoeksters ontvangen financiële tegemoetkoming de kwestie definitief is afgedaan.

3. Het toetsingsverzoek

- 3.1 Verzoeksters vragen de commissie het handelen dan wel nalaten van verweerster te toetsen aan de Code.

3.1.1 *Standpunt verzoeksters*

Verzoeksters zijn van mening dat verweerster Principe 2 'Waarden en Normen' van de Code mogelijk niet heeft nageleefd bij de afhandeling van het advies van de Raden van Toezicht naar aanleiding van het interventieverzoek van verzoeksters. Zij vragen de commissie in het bijzonder de volgende omstandigheden bij de toetsing te betrekken.

1. Eerst ruim na afloop van de behandeling van de melding in het kader van de Klokkenluidersregeling en het advies van de Raden van Toezicht zijn verzoeksters op de hoogte gesteld van het feit dat zij bij de behandeling van deze melding recht hadden op vergoeding van juridische bijstand.
2. Na de schriftelijke vastlegging van de tussen partijen gemaakte afspraken bij brief van 6 april 2023 van J en K en accordering van deze afspraken op 9 april 2023 door verzoeksters kwam verweerster met een veel bredere vaststellingsovereenkomst over de afhandeling van de melding.
3. Verzoeksters zijn onder druk gezet om deze eenzijdig aangepaste vaststellingsovereenkomst te ondertekenen.

Verzoeksters achten deze handelwijze niet transparant voor de organisatie, niet integer tegenover hen, onzorgvuldig en geen blijk geven van betrouwbaarheid. Hierdoor is er geen vertrouwen dat verweerster van deze casus geleerd heeft en in het vervolg wel zorg zal dragen voor een veilige en zorgvuldige procedure voor klokkenluiders en de maatregelen die aangekondigd zijn naar aanleiding van de adviezen van de commissie H goed zal invullen. Verzoeksters stellen dat zij gebruik zouden hebben gemaakt van juridische bijstand indien zij hadden geweten dat de daaraan verbonden kosten vergoed zouden worden. De vertrouwenspersoon van wiens bijstand verzoeksters gebruik hebben gemaakt was gelieerd aan verweerster en daardoor niet geheel vrij in zijn handelen. Een jurist zou verzoeksters objectief hebben kunnen adviseren en dat was beter geweest voor de afhandeling van hun geschil.

3.2 *Standpunt verweerster*

Verweerster stelt zich primair op het standpunt dat verzoeksters niet-ontvankelijk zijn in hun toetsingsverzoek op grond van het bepaalde in artikel 12 sub c van het Reglement van de Commissie. Er is hier sprake van een arbeidsrechtelijk conflict dat zijn oorsprong vindt in 2019. Het geschil met ieder van verzoeksters is in der minne opgelost en daartoe zijn vaststellingsovereenkomsten gesloten. Hieruit vloeide echter nog een vermogensrechtelijk geschil voort over de vergoeding van door

verzoeksters gemaakte kosten. Dit geschil is met de vaststellingsovereenkomst van 2023 afgewikkeld. Deze kwestie betreft dus een louter vermogensrechtelijk geschil, voortvloeiend uit een individueel arbeidsconflict. Verweerster wijst hierbij ook op een uitspraak van de Commissie van 24 november 2015, GC 15/01, r.o. 4.3: het behoort niet tot de taak en bevoegdheid van de Commissie een oordeel uit te spreken over de inhoud van een vaststellingsovereenkomst tussen partijen.

Subsidiair stelt verweerster het volgende. Verzoeksters hadden geen recht op vergoeding van juridische bijstand voor de behandeling van hun melding door de Commissie H. Slechts uit coulance is achteraf, na afloop van de procedure, besloten verzoeksters een financiële tegemoetkoming aan te bieden, waarbij door verzoeksters gemaakte kosten voor juridische bijstand ook vergoed zouden worden. Noch op grond van de Klokkeluidersregeling, noch op grond van enig ander voorschrift was verweerster verplicht tot het vergoeden van de kosten van juridische bijstand voor verzoeksters. Verweerster kon verzoeksters derhalve hierover niet eerder inlichten en was hiertoe ook niet verplicht. Bovendien is ten aanzien van de procedure bij de commissie H in het begin duidelijk gemaakt dat verzoeksters zich konden laten bijstaan door een deskundige. Verzoeksters hebben zich laten bijstaan door I, vertrouwenspersoon F, deskundige in deze. Het stond verzoeksters vrij om zich te laten bijstaan door een advocaat, maar daarvan hebben zij (kennelijk) geen gebruik gemaakt.

De brief van 25 april 2023 betreft slechts een nadere concretisering van de afspraken, genoemd in de brief van 6 april 2023. De finale afdoening, die in de laatste brief genoemd wordt, betreft ook geen verruiming maar juist een invulling van wat onder afdoening wordt verstaan. Verweerster had hier behoefte aan vanwege de hele voorgeschiedenis van het geschil met verzoeksters. Zij wilde duidelijke afspraken maken. Het is nooit de bedoeling geweest van verweerster om op dit punt verwarring te zaaien.

Verzoeksters hebben de vaststellingsovereenkomsten ten behoeve van vergoeding van gemaakte kosten ter finale afdoening getekend op 5 respectievelijk 6 juni 2023. Daarbij hebben zij niet aangegeven dat zij zich op enigerlei wijze onder druk gezet voelden.

Principe 2 van de Code is een open geformuleerde bepaling waarbij het principe geldt "Pas toe én leg uit". Uitleg bij dergelijke bepalingen verschaft duidelijkheid over hoe de bepaling wordt toegepast. De Code omvat geen absolute, algemeen geldende normen en waarden. Het zijn de RvB en de RvT zelf die de normen en waarden van de eigen zorgorganisatie formuleren. Daarbij kunnen ze gebruik maken van de aanbevelingen uit de Code. Verweerster bevordert een open aanspreekcultuur. Met verzoeksters is meermaals het gesprek aangegaan en is op vrijwillige basis de commissie H, in overleg met verzoeksters, in het leven geroepen. Verder hebben de Raden van Toezicht aan het verzoek om interventie dadelijk gevolg gegeven.

Verzoeksters' stelling dat intern geen openheid is betracht, bestrijdt verweerster. Aanbeveling 2.2, de open aanspreekcultuur, betekent geenszins dat verweerster intern openheid geeft over door voormalig medewerkers ingediende klachten, mede gelet op de vertrouwelijkheid die in deze cruciaal is. Wel zijn er dus open gesprekken gevoerd met verzoeksters. Overigens waren verzoeksters vrij om de interventie door de Raden van Toezicht kenbaar te maken binnen de organisatie.

Verweerster concludeert dat zij op diverse wijzen actief invulling heeft gegeven aan Principe 2 van de Code en meent dat er geen sprake is van schending van dit Principe.

4. Bevoegdheid commissie en ontvankelijkheid van het toetsingsverzoek

- 4.1 De bevoegdheid van de commissie staat niet ter discussie. Dat geldt niet voor de ontvankelijkheid van verzoeksters in hun verzoek: verweerster betwist die ontvankelijkheid. Verweerster wijst op het bepaalde in artikel 12 lid twee onder c van het reglement van de commissie dat bepaalt: "de commissie verklaart een verzoeker niet ontvankelijk indien het toetsingsverzoek betrekking heeft op vermogensrechtelijke geschillen of op eigen rechtspositionele aangelegenheden (...)". Zo'n geschil is

precies wat in dit geval aan de orde is, aldus verweerster.

- 4.2 De commissie stelt vast dat er in 2019 sprake was van een arbeidsrechtelijk geschil tussen ieder van verzoeksters enerzijds en verweerster anderzijds. Dit geschil is beëindigd met vaststellingsovereenkomsten waarna de arbeidsrelaties van verzoeksters zijn beëindigd. Vervolgens hebben verzoeksters in 2021 een melding gedaan als klokkenluiders. Op die melding en de behandeling door de commissie H is, uiteindelijk, een vaststellingsovereenkomst tussen partijen gevolgd waarin aan verzoeksters een financiële tegemoetkoming is toegekend. Verzoeksters vragen in hun verzoek niet om een oordeel van de commissie over (bijvoorbeeld) de geldigheid of aantastbaarheid, de al of niet nakoming dan wel de redelijkheid van de vaststellingsovereenkomsten uit 2019 of 2023. Het is verzoeksters erom te doen het oordeel van de commissie te vernemen over de handelwijze van verweerster, in het licht van de Code, rondom de totstandkoming van de regeling (uiteindelijk) door de ondertekening op 5 en 6 juni 2023 door verzoeksters. De financiële tegemoetkoming en de overige inhoud van de overeenkomst zelf staan, zo hebben verzoeksters duidelijk gemaakt, in deze procedure niet ter discussie. De commissie begrijpt verzoeksters zo dat zij menen dat verweerster zich, bij de toekenning van de financiële tegemoetkoming in 2023 en de wijze waarop na een in hun ogen bereikte overeenstemming plotseling een nieuwe vaststellingsovereenkomst, met een bredere strekking, is voorgelegd, in hun ogen niet heeft gedragen op een wijze zoals van zo'n organisatie op basis van de Code verlangd mag worden. Zij menen dat er op onaanvaardbare wijze druk is uitgeoefend om deze nieuwe versie te ondertekenen op straffe van verval van elke aanspraak. Anders gezegd: het gaat niet om een uiting van onvrede over de inhoud van de getroffen regeling maar om de stijl van besturen, toegespitst op een concreet geval. Zo bezien leggen verzoeksters de commissie een verzoek voor dat niet, en zeker niet louter, een beoordeling van een vermogensrechtelijk of arbeidsrechtelijk geschil vergt. Dat brengt de commissie tot de conclusie dat verzoeksters in hun verzoek kunnen worden ontvangen.

5. Het inhoudelijk oordeel van de Commissie

Vergoeding juridische kosten (3.1.1 onder 1)

- 5.1 In artikel 2 Klokkenluidersregeling F is vermeld dat de werknemer bij een vermoeden van een misstand in vertrouwen een adviseur kan raadplegen. Dat kan een vertrouwenspersoon zijn maar ook een ander die uit hoofde van zijn functie een geheimhoudingsplicht heeft, zoals een advocaat. In artikel vijf, lid twee sub d staat: "Tijdens het horen kunnen de melder en degene op wie de melding betrekking heeft zich laten bijstaan door een raadsman of raadvrouw. Zij worden door de onderzoekers geattendeerd op deze mogelijkheid."
- 5.2 Over de procedure bij de commissie H – die de klokkenluidersmelding van verzoeksters met instemming van verzoeksters zou behandelen – is in de uitnodigingsbrief vermeld: "Voor de behandeling van uw melding zal zoveel mogelijk de universitaire Klokkenluidersregeling worden aangehouden." En over de hoorzitting bij diezelfde commissie H werd in de brief opgemerkt: "U kunt desgewenst een deskundige meebrengen." Verzoeksters hebben gewezen op het verschil tussen de formulering van de Klokkenluidersregeling F ("een raadsman of raadvrouw") en de uitnodiging van de commissie H ("een deskundige"). Verzoeksters voelen zich op het verkeerde been gezet, want hebben pas later begrepen dat zij dus een advocaat hadden kunnen inschakelen wiens kosten bovendien voor rekening zouden komen van (mede) verweerster. Dat die kosten door verweerster gedragen zouden worden is pas gebleken toen, nadat de Raden van Toezicht op verzoek van verweersters hadden geïntervenieerd en hadden geadviseerd aan de RvB en het CvB een tegemoetkoming voor door verweersters gemaakte kosten te verstrekken, daartoe een voorstel werd gedaan. Tijdens een gesprek

met K en J, namens de RvB respectievelijk het CvB, bleek dat onder te vergoeden kosten ook zouden worden begrepen de juridische kosten in verband met de klokkenluidersmelding en de behandeling daarvan door de commissie H.

- 5.3 De commissie kan verzoeksters niet volgen in hun bezwaren op dit punt. De commissie H heeft verzoeksters duidelijk te kennen gegeven dat ze zich konden voorzien van deskundige bijstand tijdens de hoorzitting, doordat zij een deskundige zouden kunnen meenemen. Het verschil in woordgebruik (raadsman of raadvrouw, in de Klokkenluidersregeling F, deskundige in de opeeping van de commissie H) acht de commissie verwaarloosbaar. Klaarblijkelijk is in beide gevallen bedoeld dat bij een melding een derde degenen die een melding doen deskundige bijstand kan verlenen en tijdens het horen van de melders aanwezig mag zijn.
- 5.4 Verzoeksters maken in hun bezwaar een koppeling tussen bijstandverlening door een raadsman tijdens de behandeling van hun melding door de commissie H en het feit dat de kosten van juridische bijstand vergoed worden door verweerster (meer precies: F en C). In wezen zeggen verzoeksters: als ons duidelijk was geweest dat we ons bij onze melding hadden kunnen laten bijstaan door een advocaat en de kosten daarvan gedragen zouden worden door verweerster, hadden we onze melding veel beter kunnen bepleiten. Daargelaten de vraag of de melding van verzoeksters beter uit de verf zou zijn gekomen met de bijstand van een advocaat – daarover gaat dit toetsingsverzoek niet – geldt dat verweerster niets te verwijten valt over de gang van zaken rond de tegemoetkoming in de kosten van juridische bijstand. Verweerster heeft immers gevolg gegeven aan de aanbeveling van de Raden van Toezicht die in het kader van hun interventie hebben aanbevolen verzoeksters tegemoet te komen met een onkostenvergoeding. Zeker ten aanzien van een tegemoetkoming in de juridische kosten voor de meldingsprocedure is duidelijk dat de Klokkenluidersregeling F niet voorziet in een dergelijke tegemoetkoming. Uitgangspunt op basis van die regeling is klaarblijkelijk: degene die een melding doet kan zich laten bijstaan door een deskundige (raadsman/raadvrouw), maar dat de kosten van die deskundige voor rekening van de melder komen. De bereidheid van verweerster om verzoeksters niettemin een vergoeding aan te bieden voor gemaakte juridische kosten is dan ook een tegemoetkoming uit coulance, dat wil zeggen zonder dat daartoe een afdwingbare verplichting bestaat. De commissie heeft er begrip voor dat verzoeksters dat liever hadden geweten op het moment dat zij hun melding deden omdat zij dan wellicht nog beter beslagen ten ijs waren gekomen, maar – als gezegd – een verwijt kan verweerster op dit punt in redelijkheid niet worden gemaakt. Handelen in strijd met de beginselwaarden genoemd in 2.1 van de Code neemt de commissie dan ook niet waar. De commissie wenst verweerster in dit verband wel aan te bevelen het al of niet vergoeden van kosten van bijstand door een deskundige glashelder te verwoorden in (met name) haar klokkenluidersregeling.

Totstandkoming vaststellingsovereenkomst 2023 (3.1.1 sub 2 en 3)

- 5.5 Verzoeksters zijn van mening dat verweerster niet juist – en in strijd met een of meer beginselwaarden genoemd in 2.1 van de Code – heeft gehandeld bij de totstandkoming van de afspraak over het aan verzoeksters uit te keren bedrag als tegemoetkoming in de kosten. De contouren van een tegemoetkoming, en ook een concreet bedrag, zijn besproken in een onderhoud met (met name) K en K op 22 maart 2023. Bij brief van 6 april 2023 is door of namens het CvB en de RvB een concreet aanbod gedaan. Een relevante passage uit die brief luidt als volgt:

“Toepassing van een extra billijkheidscorrectie ten gunste van u beiden levert voor ieder een tegemoetkoming in de kosten op van € 15.000. Dit is het lumpsum bedrag dat op 22 maart jongstleden aan u is genoemd ter finale afdoening. Wij verzoeken u om binnen een maand na de dagtekening van deze brief schriftelijk aan ons te laten weten of u met dit aanbod instemt. Blijft uw tijdige reactie uit of aanvaardt u het aanbod niet dan vervalt dit aanbod en kunt u hieraan geen rechten ontlenen en/of

hierop niet alsnog een beroep doen. Het college en de raad van bestuur hopen dat op korte termijn definitief overeenstemming wordt bereikt.”

Vervolgens hebben verzoeksters zich op 11 april 2023 akkoord verklaard met dit aanbod door middel van een handgeschreven bevestiging. Verzoeksters hebben ook in hun e-mails van 11 april 2023 aan de secretaris van de RvB van verweerster laten weten dat zij akkoord gaan met het aanbod, zoals geformuleerd in de brief van 6 april 2023.

5.6 Hiermee staat voor de commissie vast dat er op 11 april 2023 een vaststellingsovereenkomst is gesloten tussen partijen. Dit blijkt ook uit de brief van 25 april 2023 namens het CvB en de RvB waarin is vermeld dat de brief dient ter bevestiging van de (al) bereikte overeenstemming. Maar dan wordt vervolgd met de mededeling dat deze brief (van 25 april 2023) dient “ter nadere uitwerking” van de gemaakte afspraken, onder meer ten aanzien van de finale afdoening en de betaling.

5.7 De Commissie volgt verzoeksters in hun stelling dat in de brief 25 april 2023 andermaal toestemming van verzoeksters wordt gevraagd maar nu voor een regeling die verder gaat dan het schriftelijke aanbod van verweerster van 6 april 2023, waarover partijen al overeenstemming hadden bereikt. De slotalinea met het kopje “Finale kwijting” in deze brief is evident een uitbreiding ten opzichte van de vaststellingsovereenkomst van 6 april 2023. In de brief van 25 april 2023 is te lezen:

“Door betaling van de tegemoetkoming komt definitief een einde aan het geschil. U ziet af van aanspraken in verband met het geschil, ook indien dergelijke aanspraken in de hiervoor genoemde correspondentie en de overleggen tussen u en (afvaardigingen van) de Raden van Toezicht, het College van Bestuur en/of de Raad van Bestuur, niet met zoveel woorden aan bod zijn gekomen en benoemd. U verklaart na betaling van de tegemoetkoming niets meer van de F en het C te vorderen te hebben in verband met het geschil. Deze finale kwijting geldt tevens ten gunste van (huidige en voormalige) medewerkers in dienst van (of functionarissen werkzaam bij) de F en het C, waaronder L (destijds promovenda) en M (promovendus) en hun promotoren en andere leden van de begeleidingsteams van genoemde promovendi”.

5.8 Ook wordt in de brief de bestemming van de tegemoetkoming eenzijdig gewijzigd. In de brief van 6 april 2023 was bepaald dat de tegemoetkoming gold voor de gemaakte onkosten voor het doen van een deels gegronde melding/klacht(en). Op pagina 2 staat: “Tegemoetkoming in kosten m.b.t. de gehonoreerde klacht” en op pagina 3: “Het gaat niet om een schadevergoeding maar een tegemoetkoming in de door u gemaakte kosten die rechtstreeks verband houden met de door de Commissie H gegrond verklaarde klacht.”

5.9 In de brief van 25 april 2023 is opgenomen dat de overmaking van € 15.000,-- aan ieder van verzoeksters zou geschieden onder vermelding van: “Tegemoetkoming gemaakte (on)kosten promoties L en M”. Voor verzoeksters is dit een wezenlijk verschil. Zij hebben van verweerster voor het begeleiden van de promovendi geen vergoeding gekregen van verweerster en daarvoor was deze vergoeding ook niet bedoeld, zo voeren zij – in de ogen van de commissie terecht – aan.

5.10 Het CvB en de RvB hebben vervolgens nog wat extra druk op de ketel gezet doordat, na tegengas van verzoeksters, in een e-mail van 11 mei 2023 namens het CvB en de RvB werd geschreven:

“Indien u niet bereid bent de brief van 25 april voor akkoord te tekenen en aan de secretaris van de raad van bestuur te retourneren, kunnen we niet anders dan constateren dat er helaas geen sprake is van een finale afdoening wat partijen verdeeld houdt en dus niet van overeenstemming over een definitieve oplossing. (...) Wij verzoeken u binnen een week na de dagtekening van deze brief zorg te dragen voor

het retourneren van een door u beiden voor akkoord getekend exemplaar van deze brief. Blijf dit uit, dan vervalt het aanbod dat aan u is gedaan en hetgeen namens de F en het C aan u is geschreven in de brieven van 6 en 25 april 2023 en kunt u hierop geen beroep meer doen of hieraan rechten ontleen.”

- 5.11 De commissie is van oordeel dat de zojuist geschetste handelwijze van verweerster niet door de beugel kan. Een evident concreet en voor aanvaarding bestemd voorstel is door verzoeksters onvoorwaardelijk aanvaard, en vervolgens wordt de bereikte regeling – ofschoon met de mond wordt beleden dat er inderdaad een regeling tot stand is gekomen – van tafel geveegd, vervangen door een nieuwe, (mogelijk) gunstiger regeling voor verweerster, waarna gedreigd wordt dat verzoeksters met lege handen staan als die herziene regeling niet wordt aanvaard. Begrijpelijk is dat verzoeksters, zoals zij stellen, aanzienlijke druk hebben ervaren alsnog met de meer uitgebreide regeling in te stemmen. Daarbij speelt voor de commissie een rol dat, zoals verweerster wist, verzoeksters geen juridische bijstand hadden bij de totstandkoming van deze regeling en de op hen uitgeoefende druk niet zou worden verzacht door een juridisch adviseur die verzoeksters duidelijk kon maken dat verweerster geen deugdelijke grond had voor het openbreken van de al tot stand gekomen regeling.
- 5.12 De Governancecommissie acht de handelwijze van verweerster onzorgvuldig en niet getuigen van een betrouwbaar bestuur, waar melders van een mogelijke misstand volledig vertrouwen in kunnen hebben. Verweerster heeft met haar handelen het bepaalde in 2.1 van de Code geschonden. Overigens wenst de commissie daar wel bij op te merken dat verweerster ten opzichte van verzoeksters sinds het ontstaan van het arbeidsconflict klaarblijkelijk steeds correct heeft opgetreden en ook in het vervolg op de melding bedoeld in 2.4 de nodige zorgvuldigheid heeft betracht met de instelling van de commissie H. Het is dus zeker niet zo dat het zojuist uitgesproken oordeel geldt voor het integrale optreden jegens verzoeksters. De bevinding van de commissie betreft alleen de gang van zaken rond de vaststellingsovereenkomst in 2023.

Slotsom

- 5.13 De klachten van verzoeksters zijn dus deels gegrond. De onder 5.12 geconstateerde schending zal in de onder 6. te noemen beslissing worden verwoord.

6. Het oordeel van de Governancecommissie

De Governancecommissie oordeelt dat verweerster heeft gehandeld in strijd met de algemene waarden betrouwbaarheid en zorgvuldigheid, bedoeld in 2.1 van de Governancecode Zorg 2022, met haar handelwijze bij de totstandkoming van de vaststellingsovereenkomst met verzoeksters in 2023.

Aldus beslist op 5 augustus 2024 te Utrecht

